10/05/2026

Με λαμπρότητα ο εορτασμός του Αγίου Νικολάου εν Βουναίνοις στον τόπο του μαρτυρίου του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και μέσα σε ατμόσφαιρα βαθιάς πνευματικής συγκινήσεως κορυφώθηκαν το Σάββατο 9 Μαΐου 2026 οι λατρευτικές εκδηλώσεις επί τη ιερά μνήμη του αγίου και ενδόξου Οσιομάρτυρος Νικολάου του εν Βουναίνη, στον ευλογημένο τόπο όπου ασκήτευσε, αγωνίσθηκε, μαρτύρησε και παρέδωσε το αίμα του υπέρ της πίστεως του Χριστού.

Η τοπική μας Εκκλησία τίμησε και εφέτος τον προστάτη της νεολαίας της Ιεράς Μητροπόλεώς Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων και έναν εκ των τοπικών Αγίων της Θεσσαλικής γης, τον Άγιο Νικόλαο, του οποίου η παρουσία παραμένει

ζωντανή και ευλογητική στον τόπο των Βουναίνων, εκεί όπου η άσκηση, η μετάνοια και το μαρτύριό του αγίασαν τη γη αυτή και την κατέστησαν τόπο προσευχής και προσκυνήματος.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας τελέσθηκε η Ακολουθία του Όρθρου και ακολούθως η πανηγυρική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου** και συλλειτουργούντος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου,** παρουσία κληρικών, εκπροσώπων των τοπικών αρχών και πλήθους πιστών, οι οποίοι συνέρρευσαν στο Ιερό Προσκύνημα για να τιμήσουν τον Άγιο και να προσκυνήσουν τον πάνσεπτο τάφο του.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος**

εξέφρασε τις εγκάρδιες ευχαριστίες του προς όλους τους παρισταμένους, δοξολογώντας πρωτίστως τον Θεό «που μας χάρισε τον Άγιό Του, τον Άγιο Νικόλαο, που εδώ ασκήθηκε και άθλησε, έχυσε το αίμα του για την αγάπη του προς τον Ιησού Χριστό και προς τον άνθρωπο». Υπογράμμισε ότι ο τόπος αυτός φέρει ανεξίτηλα τη σφραγίδα της θυσίας και της παρουσίας του Αγίου και ότι η τοπική Εκκλησία βιώνει ιδιαίτερη ευλογία έχοντας έναν τέτοιο προστάτη και πρεσβευτή ενώπιον του Θεού.

Ιδιαιτέρως ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμο,** ο οποίος προέστη της ευχαριστιακής συνάξεως, σημειώνοντας με συγκίνηση τη χαρά όλων για τη συμμετοχή του στην πανήγυρη του Αγίου. Ευχήθηκε δε ο Άγιος Θεός, διά πρεσβειών του Αγίου Νικολάου, να τον ενισχύει, να τον κραταιώνει και να τον ενδυναμώνει στην άσκηση του αρχιερατικού του έργου και της υψηλής διακονίας του προς την Εκκλησία.

Παράλληλα, ο Σεβασμιώτατος κ. Τιμόθεος καλωσόρισε με ιδιαίτερη τιμή και

αγάπη τον Σεβασμιώτατο **Αρχιεπίσκοπο Ιώπης κ. Δαμασκηνό,** εκ της Αδελφότητος του Παναγίου Τάφου, ο οποίος προσήλθε στο Ιερό Προσκύνημα για να τιμήσει τον Άγιο Νικόλαο και να συμπροσευχηθεί με τον λαό του Θεού. Αναφέρθηκε στην πολυετή γνωριμία τους, στην αδελφική αγάπη και στη στήριξη που πάντοτε δείχνει προς την τοπική Εκκλησία, σημειώνοντας ότι η παρουσία του μεταφέρει τις ευχές και τις ευλογίες του Παναγίου Τάφου και του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ. Θεοφίλου. Ολοκληρώνοντας τον λόγο του, ευχήθηκε προς όλους «Χρόνια πολλά και ευλογημένα», αναφωνώντας το αναστάσιμο μήνυμα «Χριστός Ανέστη».

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, ο οποίος ανέπτυξε εκτενώς τη ζωή, την πνευματική πορεία και το βαθύτερο μήνυμα του Αγίου Νικολάου του εν Βουναίνη, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στη μετάνοια, στην ειρήνη και στην ανάγκη υπερβάσεως της διχόνοιας που ταλανίζει διαχρονικά τον άνθρωπο και την κοινωνία.

Στην αρχή της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας δεν αναφέρεται άμεσα ούτε στο μαρτύριο ούτε στην ασκητική ζωή του Αγίου, αλλά στην απαρχή της μετανοίας του και στη βαθύτερη

ψυχοσύνθεση που τον οδήγησε τελικώς στην αγιότητα. Τόνισε ότι η Εκκλησία προβάλλει όχι μόνο το τέλος της ζωής ενός Αγίου, αλλά κυρίως την πορεία που τον οδήγησε στη σωτηρία και στον αγιασμό.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στην ιστορική περίοδο κατά την οποία έζησε ο Άγιος

Νικόλαος, σημειώνοντας ότι ήταν αξιωματικός του βυζαντινού στρατού, με υψηλό βαθμό, υπηρετώντας κατά τα χρόνια της ανόδου στον θρόνο του αυτοκράτορος Λέοντος του Ισαύρου, σε μία εποχή ιδιαιτέρως ταραγμένη για την Εκκλησία, εξαιτίας της εικονομαχίας και των παρεμβάσεων της πολιτικής εξουσίας στα εκκλησιαστικά πράγματα. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, η εποχή εκείνη γέννησε νέους μάρτυρες και νέες ομολογίες πίστεως, καθώς η Εκκλησία δοκιμαζόταν σκληρά.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε εκτενώς στο γεγονός που άλλαξε ριζικά τη ζωή του Αγίου. Όπως εξήγησε, ο Νικόλαος κλήθηκε να καταστείλει εξέγερση χωρικών, ανθρώπων απλών, ανεπαρκώς οπλισμένων, μεταξύ των οποίων υπήρχαν ακόμη και γυναικόπαιδα. Η αιματηρή καταστολή της εξεγέρσεως αυτής συγκλόνισε βαθιά τη συνείδησή του, διότι συνειδητοποίησε ότι δεν έγινε αξιωματικός για να στρέφεται εναντίον αδυνάτων ανθρώπων, αλλά για να υπερασπίζεται την πατρίδα και τον λαό.

Η εμπειρία αυτή, όπως υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, υπήρξε η αφετηρία της μεγάλης μετανοίας του Αγίου. Ο Νικόλαος θεώρησε προσωπικό του αμάρτημα τη συμμετοχή του στην καταστολή και δεν άντεξε τη διχόνοια, τον αλληλοσπαραγμό και τη βία. Έτσι, μαζί με δώδεκα συστρατιώτες του εγκατέλειψε τη στρατιωτική ζωή, παραιτούμενος από τα αξιώματα και τα προνόμια που αυτή προσέφερε, και αναζήτησε τόπο ησυχίας και πνευματικού αγώνα στη Θεσσαλία.

Αναφερόμενος στα χρόνια της ασκήσεως του Αγίου στα Βούναινα, ο

Σεβασμιώτατος τόνισε ότι από το 717 έως το 720 μ.Χ. ο Άγιος αγίαζε τον τόπο αυτό με την προσευχή, τη νηστεία, την άσκηση και τους πνευματικούς του αγώνες, μέχρι τη στιγμή που οι ειδωλολάτρες Άβαροι τον συνέλαβαν και τον οδήγησαν στο μαρτύριο. Παρά τις πιέσεις που δέχθηκε να αρνηθεί την πίστη του, εκείνος παρέμεινε ακλόνητος στην ομολογία του Χριστού και παρέδωσε τη ζωή του με γενναιότητα και πίστη.

Ιδιαιτέρως συγκινητική υπήρξε η αναφορά του Σεβασμιωτάτου στη σημασία του μαρτυρίου μέσα στη ζωή της Εκκλησίας. Όπως χαρακτηριστικά είπε, «κανείς δεν γίνεται Άγιος μόνο με το μαρτύριο», αλλά το μαρτύριο έρχεται να επισφραγίσει μία ήδη αγιασμένη ζωή, μία πορεία πνευματικής ωριμότητας, μετανοίας και ολοκληρωτικής αφιερώσεως στον Θεό. Το μαρτύριο, τόνισε, αποτελεί επιβράβευση της προηγηθείσης πνευματικής προσπάθειας και φανέρωση του ήδη αγιασμένου ανθρώπου.

Ο Σεβασμιώτατος ανέφερε ακόμη ότι ο Άγιος Νικόλαος, έχοντας βιώσει τη βία και την αιματοχυσία, πίστευε βαθιά στον λόγο του Κυρίου «όσοι εν μαχαίρα λάβωσι, εν μαχαίρα απολούνται» και προετοιμαζόταν συνειδητά για το μαρτύριό του, ζώντας

πλέον με πνεύμα ειρήνης, ταπεινώσεως και ολοκληρωτικής μετανοίας.

Ιδιαίτερη βαρύτητα έδωσε ο Σεβασμιώτατος στο μήνυμα που απορρέει από τη ζωή του Αγίου για τη σύγχρονη εποχή, τονίζοντας ότι οι Άγιοι δεν υπάρχουν μόνο για να τιμώνται λειτουργικά, αλλά κυρίως για να αποτελούν παραδείγματα ζωής. Ο Άγιος Νικόλαος, όπως υπογράμμισε, δεν άντεξε τη διχόνοια και τη διαίρεση, διότι ο άνθρωπος του Θεού είναι άνθρωπος ειρήνης και δεν μπορεί να αναπαύεται όταν επικρατεί το άδικο, η έχθρα και η σύγκρουση.

Στο σημείο αυτό συνέδεσε το παράδειγμα του Αγίου με τη διαχρονική πορεία του

ελληνικού λαού, κάνοντας λόγο για τις διαιρέσεις και τις εσωτερικές συγκρούσεις που επανειλημμένως τραυμάτισαν την πατρίδα μας. Αναφέρθηκε χαρακτηριστικά στην περίοδο της Ελληνικής Επαναστάσεως του 1821, αλλά και στον εμφύλιο της δεκαετίας του 1940, σημειώνοντας ότι πολλές φορές οι Έλληνες δεν ηττήθηκαν από τους εξωτερικούς εχθρούς, αλλά από τη μεταξύ τους διχόνοια, την αντιπαλότητα και τον αλληλοσπαραγμό.

Παράλληλα, εξέφρασε τον προβληματισμό του και για τη σημερινή κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα, όπου συχνά κυριαρχεί η ένταση, η φωνή, η αντιπαράθεση και η έλλειψη ουσιαστικού λόγου και επιχειρημάτων. Τόνισε ότι η κοινωνία χρειάζεται σοβαρότητα, ενότητα, ήθος και αληθινό διάλογο και προειδοποίησε ότι όταν οι άνθρωποι παραμένουν διαιρεμένοι, πάντοτε κάποιοι εκμεταλλεύονται αυτή τη διάσπαση προς ίδιον όφελος.

Δεν παρέλειψε ακόμη να αναφερθεί με πόνο στις διαιρέσεις του χριστιανικού κόσμου, στις αιρέσεις και στην έλλειψη αγάπης μεταξύ των ανθρώπων, επισημαίνοντας ότι η Εκκλησία καλείται διαρκώς να μαρτυρεί την ενότητα, την αγάπη και την αλήθεια του Χριστού μέσα σε έναν κόσμο διασπασμένο και

ταραγμένο.

Ολοκληρώνοντας την εμπνευσμένη ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε όλους τους πιστούς να μη μένουν μόνο στις εξωτερικές εκδηλώσεις τιμής προς τον Άγιο, αλλά να αγωνισθούν να μιμηθούν το παράδειγμά του στην καθημερινή τους ζωή. Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, ο Άγιος δεν ζητεί μόνο πρόσφορα, λαμπάδες και αρτοκλασίες, αλλά κυρίως αλλαγή καρδιάς και χαρακτήρα, συγχωρητικότητα, υπέρβαση της μνησικακίας, αυτοσυγκράτηση στον λόγο και πορεία «εν αγάπη και ομονοία».

Τέλος, ευχήθηκε η ενότητα, η ειρήνη και η αγάπη να κυριαρχούν πάντοτε στον λαό μας, στον τόπο μας και στην πατρίδα μας, ώστε ο Άγιος Νικόλαος να συνεχίζει να ευλογεί όλους τους πιστούς και να σκεπάζει με τη χάρη του την περιοχή των Βουναίνων και ολόκληρη τη Θεσσαλική γη.

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΝΕΣΤΗ

Ο ΜΕΓΑΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Η Α ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

